خراسان روزنامه صبح ایران
یک شنبه ۵ دی ۱۳۹۵ . ۲۵ ربیع الاول ۱۴۳۸ . شماره ۱۹۴۳۱

برقراری تامین اجتماعی ناشران تکلیف وزارت ارشاد است

بازرس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران گفت: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سایر دستگاه ها، بر اساس قانون، مکلف به برقراری تامین اجتماعی فراگیر برای عوامل نشر هستند. به گزارش ایرنا، سید عباس حسینی نیک افزود: بر اساس ماده ۱۴ مصوبه اصلاحی اهداف، سیاست ها و ضوابط نشر کتاب، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است با همکاری سایر دستگاه ها، سیاست های ایجابی را در این زمینه، اجرایی کند.

مشکلات ایرانیان برای دریافت ویزا از سفارتخانه های خارجی

ویزا به شرط تحقیر

شهروند

ساعت ۷ و نیم صبح اگر کسی حواسش به تابلوی کوچک سفارت و پرچمی که باد در هوا می رقصاند نباشد، نمی فهمد چرا مردم در صفی طولانی در میانه خیابان کامرانیه ایستاده اند. بعضی ها نشسته و بعضی ها کیف سنگین مدارک و کاغذهایشان را سخت به سینه چسبانده اند. چند نفر آن سوی خیابان روی صندلی ماشینی با بخاری روشن چرت می زنند. بعضی ها مجهزتر آمده اند: یک چهارپایه کوچک برای نشستن و یک فلاسک چای برای گرم شدن نفس هایشان در این روزهای سرد.

این ماجرای یک خیابان و یک سفارتخانه نیست، حال و احوال مشابه همه سفارتخانه های خارجی به ویژه کشورهای اروپایی است. هر چند سفارتخانه کشورهای دیگری مثل چین و هند هم این روزها دست کمی از کشورهای اروپایی ندارد، مقابل آنها هم انبوه مسافران با یک شماره در دست، در انتظار نوبت و عبور از درهای کوچکی اند که گاهی باز می شود. ماموران سفارت بدون هیچ توضیحی، تنها شماره ها را می خوانند و مردم پشت سر ماموران، شماره ها را با صدای بلند تکرار می کنند که صاحب شماره هر کجای صف که ایستاده است، خودش را به همان در کوچک برساند. هر بار ۵ شماره اعلام می شود و پنج نفر، با امید به این که سفارت به آنها چراغ سبز نشان بدهد، از همان دری که تنها به اندازه عبور یک نفر باز است، رد می شوند و می روند پشت دیوارها. بعضی ها در رفت و آمدهای چند روز پشت سر هم، با هم دوست شده اند و بعضی ها هم سخت و عبوس، ابروها را در هم کشیده و به دیوار تکیه داده و ایستاده اند. تعدادی از آنها، هر چند دقیقه یک بار، طول صف را نگاه می کنند و سرشان را تکان می دهند؛ شاید به نشانه افسوس یا حسرتی. سفارتخانه رفتن و تقاضای ویزا در ایران، از کشورهای خارجی، چیزی کم از هفت خان رستم ندارد. برای آنهایی که برای نخستین بار به یک سفر خارجی دعوت شده اند یا قرار است با تور به سیاحتی چند روزه بروند، از مواجهه با شرایط خاص و سختگیرانه سفارتخانه ها، نگاه های سرد و بی تفاوت کارکنانش، عجیب تر است. بعضی به خودشان لعنت می فرستند که «اصلا چرا آمده اند؟» و بعضی هم به دیگران که «این چه وضع و روزگاری است که برای ما درست کرده اند، ما برو و بیایی داشتیم، کیا و بیایی داشتیم و حالا ببین به چه روزی افتاده ایم که برای یک ویزا باید التماس کنیم...» این ها، تنها بخشی از جملاتی است که می توان در میانه یک روز سرد پاییزی، پشت در سفارتخانه های خارجی در تهران شنید. فرقی نمی کند سفارت سوئد در کامرانیه باشد یا سفارت فرانسه در نوفل لوشاتو یا حتی سفارت هلند یا هند؛ ایرانیان برای خروج از مرزهای کشور در هر کدام از این سفارتخانه ها، شرایط مشابهی را تجربه می کنند؛ خیلی وقت ها توهین می شنوند و تحقیر می شوند و با وجود این، باز هم روزها و هفته های بعد، این صف پشت در سفارتخانه ها بلند است، آنها می آیند اگر چه با اندوه می روند!

■ از دلالی نوبت تا شینگن تضمینی

رفتار نامناسب با مسافران ایرانی، نه تنها در سفارتخانه ها که در پروازهای خارجی و فرودگاه های کشورهای خارجی، سال هاست تجربه مشترک بسیاری از مسافران است؛ تجربه هایی که گاهی می تواند تمام لذت یک سفر را در روزهای پایانی و مسیر بازگشت، به نقطه صفر برساند. این ها تنها بخشی از ماجراست و بخشی از مصائب مسافرت در ایران، از نوع خارجی اش، پیش از سفر و در فرآیند دریافت ویزاست که گریبان مسافران را می گیرد. سفارتخانه های خارجی، مسافران را مجبور می کنند در صف های طولانی، چه در سرما و چه در گرما، پشت در سفارتخانه ها بایستند، و جوهی که از آنها دریافت می کنند، حتی در صورت عدم صدور ویزا، هرگز به آنها بازگردانده نمی شود و مجموعه ای از مشکلات دیگر که خیلی ها را از سفر خارجی منصرف می کند یا فرصتی برای دلالان ویزا ایجاد کرده است که بتوانند از این آب گل آلود ماهی بگیرند. «شیرین»، زن میانسالی است که در سال های اخیر، چند بار برای دیدار اعضای خانواده اش از ایران خارج شده است. ساعت ۹ صبح با نامه ای از بانک، خودش را به سفارتخانه می رساند و می ایستد در صف: «بعد از چند بار سفر، آدم چم و خم ویزا گرفتن دستش می آید؛ اما آن چیزی که اغلب برای همه مردم غیرقابل تحمل است، رفتارهای از بالا به پایین و حتی بعضاً می توانم بگویم با رنگ و بویی نژادپرستانه با ایرانیان، در بعضی سفارتخانه هاست.» به گفته او، از آن جا که فرآیند صدور ویزا در هر سفارتخانه ای متفاوت است و در این زمینه اطلاعات دقیق و کاربردی وجود ندارد، عده ای هم از این فضا سوءاستفاده می کنند و فرآیند ویزا گرفتن را برای مردم سخت تر کرده اند.

«محمود.م» در حالی که در یک دارالترجمه مدارکش را برای ارائه به سفارت فرانسه در تهران آماده می کند، به «شهروند» می گوید: «من تجربه مراجعه به بسیاری از سفارتخانه های خارجی را داشته ام. در هیچ کدام از آنها رفتار محترمانه ای با من نشد، فقط بعضی کشورهای اروپای شرقی برخورد خوبی داشتند. خاطرم هست آن زمان که سفارت انگلیس در تهران فعال بود، یک روز که برای دریافت جواب رفته بودم، خانمی که پشت باجه نشسته بود، کاغذها را به سمت من پرت کرد، طوری که چند دقیقه واقعا نمی توانستم از روی صندلی که نشسته بودم بلند شوم. این برخوردهای تحقیرآمیز هرگز برای من عادی نشده است و هر بار به اندازه بار اول آزارم می دهد.» به گفته محمود، مردم در فضای سفارتخانه ها از ترس برخوردهای بد، مدام مضطربند: «من ناگزیرم هر چند سال یک بار برای دیدار فرزندانم به خارج از ایران سفر کنم و هر سال تجربه مراجعه به سفارت برای من از سخت ترین تجربه هاست. البته، الان راحت تر ویزا می گیرم، اما حساب و کتاب ندارد. چند بار به دلیل برخوردها سعی کردم به سرکنسول ها شکایت کنم اما فایده ای نداشته است.»

محمود می گوید که تجربه بدترین برخوردها را در سفارتخانه های هلند و آلمان در تهران داشته است و الان دیگر برای درخواست ویزا به این دو سفارتخانه مراجعه نمی کند. او تداوم رفتارهای نادرست و تحقیرکننده با ایرانیان پشت در سفارتخانه ها و در فرآیند صدور ویزا را متوجه مردم نمی داند، بلکه به اعتقاد او، این مسئولیت دولت و وزارت خارجه است که به این نابسامانی و وضع تأسف بار رسیدگی به تقاضای ایرانیان برای ویزا در کشور خودشان پایان بدهند. این همان دیدگاهی است که «مهرنوش» هم دارد. او همان طور که پرونده و مدارک ترجمه شده اش را کنترل می کند، می گوید: «آنها مختارند که به ما ویزا ندهند، اما حق ندارند ما را تحقیر کنند. متاسفانه این برخوردها فراگیر شده است، تا جایی که نه تنها سفارتخانه کشورهای اروپایی، بلکه این روزها سفارتخانه های کشورهای آسیایی هم رفتارهای مشابهی دارند. من سال گذشته در سفارت هند هم با برخوردهای بسیار تحقیرآمیزی مواجه شدم که موجب شد اصلا از سفر به این کشور خودداری کنم؛ اما همیشه سوالم این است مردمی که حقشان به این ترتیب در سفارتخانه ها ضایع می شود، به کجا باید شکایت کنند؟ چه مرجعی متولی رسیدگی به این نابسامانی هاست. آیا وزارت خارجه برای احقاق حق مردم و رفتاری در شأن و شخصیت آنها مسئولیتی ندارد، اگر دارد چرا در این زمینه سامانه مشخصی را به مردم معرفی نمی کند که شکایت هایشان را آن جا ثبت کنند؟»

وزارت خارجه همین چند ماه پیش، زمانی که خبرها درباره برخوردهای نامناسب و تحقیرآمیز برخی سفارتخانه ها، از جمله سفارت آلمان با مردم بالا گرفت، در اطلاعیه ای اعلام کرد پیگیری این موضوع و اعتراض به برخورد موهن با مردم در برخی وزارتخانه ها را وظیفه خود می داند و از مردم خواست پویشی مردمی در اعتراض به برخورد نامناسب سفارتخانه های خارجی را ببینند و از مراجعه به سفارتخانه کشورهایی که برخوردهای تحقیرآمیزی با مردم دارند، خودداری کنند. این واکنش، اما برای آن دسته از شهروندانی که به دلایل مختلف ناگزیر از سفرهای خارجی و ارتباط گرفتن با همان سفارتخانه ها هستند، بیش از اندازه انفعالی به نظر رسیده است، چنان که «مهدی» یکی از مراجعه کنندگان به سفارت فرانسه در تهران، به «شهروند» می گوید: «همه مسافران افرادی نیستند که برای سفر و تفریح درخواست ویزا دارند. این برخوردهای نامناسب به یک روال تبدیل شده است؛ منِ دانشجو، در همه سال هایی که خارج از ایران درس خواندم، ناگزیر از تحمل رفتارهای خفت باری حتی از طرف پرسنل ایرانی سفارتخانه ای بودم که در خاک کشور خودم به آن مراجعه کرده ام. از نظر من، این پاسخ و واکنش وزارت خارجه، نشان دهنده ناآشنایی آنها با تجربه واقعی افرادی مثل من است، بله همه آنها ویزای سیاسی می گیرند، دیپلمات هستند و هرگز این شرایط را تجربه نمی کنند، نه خودشان و نه خانواده هایشان و به همین دلیل است که به مردم می گویند: اگر می بینید برخورد سفارتخانه ای توهین آمیز است، خب! به آن جا مراجعه نکنید و بروید یک سفارتخانه دیگر! مگر من یا افرادی شبیه من که کم تعداد هم نیستند، می توانیم سفر به کشوری را که سال هاست آن جا تحصیل می کنیم تحریم کنیم؟ ما مجبوریم این شرایط را، این تحقیر را، تحمل کنیم.»

از مصائب سفارتخانه رفتن در ایران، تنها مواجهه با برخوردهای توهین آمیز پرسنل سفارتخانه ها نیست. اگر تا همین چند سال پیش، متقاضیان دریافت ویزا در روزهای مشخصی در هفته به سفارتخانه ها مراجعه و با دریافت فرم و اطلاعات لازم، برای درخواست ویزا اقدام می کردند؛ این روزها رفت و آمدشان به هر سفارتخانه خارجی نیازمند تعیین وقت قبلی است که به صورت آنلاین انجام می شود و مشکلات برای بسیاری از متقاضیان دریافت ویزا، دقیقا از همین نقطه است که آغاز می شود. در وب سایت هر سفارتخانه ای، صفحه ای برای تعیین نوبت پیش بینی شده است. سیستم نوبت دهی هر سفارتخانه ای با سفارتخانه کشور دیگر متفاوت است، بعضی از آنها سیستم نوبت دهی را تنها در ساعات مشخصی از روز و برخی دیگر در ساعات مشخصی از هفته فعال می کنند و برخی از سیستم های نوبت دهی بدون اعلام وقت قبلی فعالیت می کنند، یعنی باید در ساعات مختلف روز سیستم را بررسی کرد که چه زمانی ممکن است امکان دسترسی بدهد. پر کردن مجموعه ای از فرم ها و ورود اطلاعات به صورت آنلاین، از الزامات دیگری است که باید انجام شود تا پس از آن، سیستم، زمان مراجعه به سفارت را به فرد اعلام کند. نوبت دهی آنلاین، اگر چه برای گروهی از جوانان و افرادی که سروکار بیشتری با دنیای اینترنت دارند، امتیازی برای صرفه جویی در وقت است اما برای شمار دیگری از افراد که تخصص چندانی در استفاده از پایگاه های اینترنتی ندارند، نوبت گرفتن آنلاین، آن چنان دشوار و پیچیده به نظر می رسد که بازار سیاهی را برای دلالانی ایجاد کرده است که در بازار گردشگری و ویزا به آنها می گویند: «دلالان وقت»!

کار دلالان وقت این است که از سفارتخانه های مختلف برای مردم وقت بگیرند، این نوبت گرفتن هر چه نزدیک تر و سریع تر باشد، گران تر است: «بستگی دارد که از کجا وقت بخواهید. فوری باشد یا عادی. بعضی سفارتخانه ها که کلا فوری وقت نمی دهند؛ مثلا آلمان را باید حتما بری تو نوبت؛ اما اگر برای شینگن بخوای، از ایتالیا و سوئیس می تونم برات بگیرم، امروز اقدام کنی، وقت سفارتت بین ۳ روز تا ۳ هفته دیگه هست، اگر صرفا وقت بخوای ۳۹۰ تومان، باقی خدمات بیشتر می شه.» نامش سعید است و متخصص امور ویزا، روی اینترنت و در آگهی هایی که مربوط به وقت سفارت است، یکی در میان، شماره اش ثبت شده است؛ بعضی جاها به اسم «سعید»، بعضی جاها به اسم «صادق»: «این خط ما مختص کار ویزاست، آهان پرسیدی صادق کیه؟ برادرم. من نرسم یا سفری جایی باشم، خط دست داداشمه. اونم کارش درسته، من و اون نداریم، هر کدام باشیم جواب می دیم، مدارکتون آماده است؟» مدارکی که او برای گرفتن وقت از سفارت می خواهد، مدارک پیچیده ای نیست، همان مدارکی است که روی سایت سفارت آلمان هم به آنها اشاره شده است، اما مدام تأکید می کند وقت گرفتن آنلاین از سفارت آن قدر پیچیده است که همین ۳۹۰ هزار تومان هم برایش کم است! آدم هایی مثل صادق و سعید در حالی به دلالان وقت سفارتخانه هایی مثل آلمان، ایتالیا و سوئیس در تهران تبدیل شده اند که بسیاری از این سفارتخانه ها در اطلاعیه هایی که هنوز هم روی سایت آنها دیده می شود، این موضوع را اعلام کرده اند که سیستم نوبت دهی آنها رایگان است و اگر مردم خودشان بدون واسطه به صورت آنلاین اقدام کنند، لازم نیست هیچ پولی بپردازند؛ اما از سوی دیگر، مردمی که در صف طولانی سفارت ایستاده اند تا شماره آنها خوانده شود و بتوانند از این سوی دیوار به آن سو بروند، حرف های دیگری می زنند؛ یکی از آنها، «مینو»، زن چهل و چند ساله ای است که به «شهروند» می گوید: «تنها بحث سواد اینترنت و ثبت نام آنلاین نیست. من اگر خودم اقدام کرده بودم برای نوبت، باید خیلی دیرتر مراجعه می کردم؛ اما همین افرادی که به قولی دلالی وقت می کنند توانستند در روزهایی که برای من امکان ثبت و نوبت گرفتن وجود نداشت، نوبت جلوتری بگیرند. من چند بار اقدام کردم اما هر بار به دلایل مختلف ثبت نوبت من انجام نمی شد.»

اصلاح قانون کار زیر ذره بین کارگران

جام جم

در حالی لایحه اصلاح قانون کار از سوی دولت با رویکرد بهبود فضای کسب و کار در کشور به مجلس شورای اسلامی ارسال شده است که در ماه های اخیر، تشکل های کارگری و بازنشستگی به شدت نسبت به این لایحه اعتراض کرده اند. در این زمینه علاوه بر تشکل های کارگری، برخی کارفرمایان نیز بر این باورند که قانون کار فعلی اگر چه ممکن است مشکلاتی داشته باشد، اما اگر به درستی اجرا می شد اکنون شرایط و اوضاع کسب و کار بهتر بود و نیازی به اصلاح قانون کار نبود. هر چند کمیسیون اجتماعی مجلس اعلام کرده است که در بررسی لایحه اصلاحیه قانون کار، دیدگاه نمایندگان کارگری و کارفرمایی را هم لحاظ می کند، اما این عده همچنان معتقدند لایحه مذکور آن قدر ایراد دارد که با اصلاحات کمیسیون اجتماعی مجلس هم نمی توان به آن چشم امید داشت. از این رو جام جم میزگردی در این زمینه با حضور غلامرضا عباسی، رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران کشور، علی اکبر عیوضی، مشاور عالی هیئت مدیره کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران و علی دهقان کیا، نماینده بازنشستگان تأمین اجتماعی شهر تهران برگزار کرد تا از چند و چون انتقادات به لایحه اصلاح قانون کار مطلع شود. عیسی منصوری، معاون وزیر کار و سلیمان خدادادی، رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس نیز به طور جداگانه دیدگاه های خود را در اختیار جام جم گذاشتند.

■ از قانون کار چیزی نمانده است

علی دهقان کیا، نماینده بازنشستگان تأمین اجتماعی شهر تهران، درباره اصلاح قانون کار گفت: شاید قانون کار در کل روزهای اولیه تصویبش قابل توجه بود، اما امروز این قانون همانند یک شیر بی یال و دم شده و هیچ چیز قابل قبولی از آن باقی نمانده است که بخواهیم آن را اصلاح و پویایی برایش ایجاد کنیم. به عنوان مثال، وقتی کارگر قرارداد دو ماهه دارد، چطور انتظار داریم این کار بهره وری بالایی داشته باشد.

به اعتقاد نماینده بازنشستگان تأمین اجتماعی شهر تهران، به طور کلی از قانون کار فعلی چیزی باقی نمانده است که بخواهیم آن را اصلاح کنیم و در واقع، این قانون بازیچه ای شده است برای دوری اذهان از واقعیت امر و بیشتر حکم انحرافی برای افکار عمومی خواهد داشت. وی با اشاره به اجرایی نشدن قانون کار به صورت اصولی گفت: به جای رسیدن به معضل قاچاق، به دنبال اصلاح قانون کار هستیم؛ این در حالی است که قانون فعلی، اصلا اجرایی نشده است و نمی دانیم نقاط ضعف آن چیست که بخواهیم اصلاحش کنیم. نکته مهم تر اینجاست که بدون این که اصل سه جانبه گرایی در این مهم رعایت شده باشد، دولت اقدام کرده است.

■ نگرانیم همان قانون قبلی را هم از دست بدهیم

غلامرضا عباسی، رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران کشور گفت: قانون کاری که امروز وجود دارد، کار خاصی برای کارگران نکرده است. به عنوان مثال در برنامه پنجم توسعه قرار بود تغییراتی کاربردی در قانون کار داشته باشیم، اما اتفاق خاصی نیفتاد که منتظر معجزه از قانون برنامه ششم باشیم. در واقع، اکنون نگرانی این است که با شیوه های فعلی، همان قانون قبلی را هم از دست بدهیم. البته نباید فراموش کنیم که همان داشته های فعلی قانون کار هم اجرایی نمی شود. عباسی تاکید کرد: اگر بخش هایی از قانون کار فعلی را که اجرایی نشده است اجرا کنیم، بسیاری از مشکلات برطرف خواهد شد و دیگر نیازی به اصلاح قانون نداریم. به عنوان مثال ماده ۴۱ یعنی معیشت کارگران، اگر دقیق اجرایی شود، دستمزدهای مورد نیاز هم تصویب می شود. این مقام صنفی معتقد است دولت یازدهم در زمان انتخابات، شعارهای زیبایی داد؛ اما عملا هیچ اتفاقی تا کنون نیفتاده است و پسرفت داشته ایم. به عنوان مثال، استقلال انجمن های صنفی از بین رفته است و این انجمن ها کاملا مهندسی شده اداره می شوند.

■ اصلاح قانون کار، فقط تنش ایجاد می کند

علی اکبر عیوضی، مشاور عالی هیئت مدیره کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران، در این میزگرد گفت: بحث قانون کار و اصلاح آن، غیر از این که جامعه داخلی و تشکل های کارگری و کارفرمایی را به تنش و بحث بیندازد، هیچ خروجی دیگری ندارد. عیوضی افزود: مهم این است که وقتی قانون اجرا شد، بررسی کنیم تا اگر جایی اشکال داشت، آن را تقویت و اصلاح کنیم. متاسفانه، در مملکت ما قانون کار موجود را هیچ سالی اجرا نکرده اند که بخواهیم حالا آن را اصلاح کنیم. به همین دلیل، فقط از مسئولان و طراحان لایحه اصلاح قانون کار می پرسیم: کدام بخش یا بند قانون کار را باید اصلاح کنیم و به چه دلیل؟ به گفته وی، متاسفانه شرکت هایی که دولتی و بزرگ هستند، بیشتر از دیگر شرکت ها قانون موجود را نادیده گرفته اند و نکته جالب اینجاست که همین شرکت ها، خواستار اصلاح قانون کار شده اند. در حالی که اگر از آنها بپرسیم کدام یک از ۲۰۳ ماده قانون کار لازم است برای رفع موانع تولید اصلاح شود، هیچ پاسخی ندارند.

■ با کارگران در سطح بالا تفاهم داریم، اما نه تفاهم کامل

دکتر عیسی منصوری معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در پاسخ به این سوال که چرا وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای اصلاح قانون کار اصرار دارد، گفت: ماموریت ذاتی دولت و ساختار اداری آن، این است که مشکلات، محدودیت ها و موانع موجود در لایه های مختلف قوانین مدون قبلی را ارزیابی و شناسایی کند و نسبت به اصلاح آنها اقدامات لازم و کافی را انجام دهد. در زمینه قانون کار نیز، هر سال با نشست های سه گانه ای که برگزار می شود، نقاط ضعف و مشکلاتی که در زمان تدوین قانون مورد توجه قرار نگرفته یا به دلیل تغییرات اقتصادی و... دچار نوسان در اجرا شده اند، مطرح می شوند و با بررسی های کارشناسی، تا حد امکان نسبت به وضع قوانین جدید و تغییر در قوانین موجود اقدامات لازم انجام خواهد شد. وی افزود: البته در این زمینه نمی توان انتظار داشت همه خواسته های یکی از سه طرف یا هر سه ضلع این مثلث، به طور کلی ریشه یابی و مرتفع شود و اتفاق نظر قطعی درباره مسائل جاری به وجود بیاید؛ اما نکته ای که در کشورمان نسبت به دیگر کشورهای جهان با آن روبه رو هستیم این است که در این گونه نشست ها، به سطح بسیار بالایی از تفاهم و جمع بندی دست پیدا می کنیم و موارد اختلاف همواره در حداقل های ممکن قرار دارد.

■ هنوز در کلیات به نتیجه نرسیده ایم

سلمان خدادادی، رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به این که قانون کار نزدیک به سه دهه قبل تصویب شده است، به خبرنگار ما گفت: سرعت تغییرات در سراسر دهکده جهانی آن چنان بالاست که بالاخره بسیاری از قوانین، متناسب با این تغییرات، لازم است مورد بازنگری و اصلاح قرار گیرد. خدادادی افزود: لایحه اصلاح قانون کار از مجلس نهم و دولت دهم مطرح شده و اکنون زمان آن رسیده است که بررسی آن را آغاز کنیم؛ با در نظر گرفتن نظرات همه طرفین، یعنی دولت و نمایندگان کارگری، نسبت به آن اقدام خواهیم کرد. رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس درباره مراحل بررسی این لایحه نیز گفت: برای بررسی لایحه اصلاح قانون کار دو مرحله را در نظر گرفته ایم که عبارتند است از بررسی اولیه و کلیات طرح و پس از آن، به بررسی های تخصصی تر اقدام خواهیم کرد تا موارد لازم را تغییر دهیم.

پربازدیدترین های سالی که گذشت

جهان ۲۰۱۶ از نگاه اکونومیست

نشریه اکونومیست در ویژه نامه کریسمس خود به مرور وقایع یک سال گذشته پرداخته و جنبه های متفاوتی از رویدادهای جهان در سال ۲۰۱۶ میلادی را مورد تحلیل قرار داده است. این شماره از نشریه اکونومیست تنها یک سرمقاله ندارد و مجموعه ای از سرمقاله ها را در خود جای داده است. اکونومیست در یکی از این سرمقاله ها، به آینده لیبرالیسم می پردازد و روندی را که لیبرال ها در سال ۲۰۱۶ میلادی تجربه کردند، تفسیر می کند. در این سرمقاله، با اشاره به این که لیبرال ها در اغلب مجادلاتی که طی سال ۲۰۱۶ رخ داد، بازنده شدند، آمده است که آنها، نباید احساس شکست کنند، چون از برخی جهات قدرت گرفتند. اکونومیست با اشاره به تحولاتی همچون «برگزیت»، انتخاب دونالد ترامپ به عنوان رئیس جمهور آمریکا، تراژدی سوریه و حمایت گسترده از «دموکراسی غیرلیبرال» در مجارستان، لهستان و برخی دیگر از کشورها، به این موضوع اشاره کرده است که جهان در بحث آزادی ها، سالی پر از عقبگرد را پشت سر گذاشته است. بر این اساس، در سالی که گذشت انگشت اتهام متوجه جهانی سازی شد و نه تنها ملی گرایی که حتی استبداد، در جهان خودنمایی کرد. اما به عقیده اکونومیست در جهانی که مدام در حال تغییر است، مجادله و بحث اجتناب ناپذیر است و مورد استقبال، چون در نهایت به زایشی دوباره منجر خواهد شد، لیبرالیسم باید پاسخی برای بدبینان بیابد. لیبرال ها باید راه هایی را که تکنولوژی و نیازهای اجتماعی آنها را می گشاید، کشف کنند. بنا به پیش بینی اکونومیست، ثابت خواهد شد که برگزیت و ریاست جمهوری ترامپ پرهزینه و مضر هستند. آنچه اکونومیست را امروز نگران کرده، تلفیق ملی گرایی، حاکمیت اتحادیه ها و نارضایتی های مردمی است. اما از سوی دیگر، ۲۰۱۶، سال تقاضا برای تغییر بود. نباید هرگز ظرفیت لیبرال ها در دگرگونی کامل را نادیده گرفت. نباید قدرت مردم را نیز دست کم گرفت چه در مورد دولت ترامپ و چه در مورد بریتانیای پسا برگزیت، باید با تفکر، راهی برای برون رفت از مشکلات یافت. اکونومیست در سرمقاله دیگری، پربازدیدترین توضیحات ارائه شده از سوی این نشریه در سال ۲۰۱۶ را بررسی کرده است که به ترتیب عبارتند از:

۱- با توجه به رای بریتانیایی ها به خروج از اتحادیه اروپا، چه اتفاقی رخ خواهد داد: در حال حاضر پاسخ به این پرسش «هیچ» است. این مسئله به مذاکرات طولانی مدتی بستگی خواهد داشت که هیچ کس نمی داند چه مدت طول خواهد کشید. یک گزینه این است که بریتانیا، الگوی نروژ را در پیش بگیرد که عضو اتحادیه اقتصادی اروپاست. در این صورت، بریتانیا باید به بودجه اتحادیه اروپا و تحرک آزادانه افراد، متعهد باشد. گزینه دیگر این است که به طور کامل از اتحادیه اروپا خارج شود و تحت قوانین سازمان تجارت جهانی با این اتحادیه تجارت کند.

۲- تفاوت های کلیسای کاتولیک و کلیسای ارتدوکس: جدایی رسمی مسیحیان غرب و مسیحیان شرق در سال ۱۰۵۴ رخ داد. این جدایی منعکس کننده رقابت های فرهنگی و ژئوپلتیکی بین امپراتوری یونانی زبان «رم شرقی» یا بیزانس و اروپای غربی لاتین زبان است. مهم ترین تفاوت این دو کلیسا این است که پاپ بر کل جهان مسیحیت ادعای نفوذ دارد، اما کلیسای ارتدوکس بر این عقیده است که همه مراکز باستانی جهان مسیحیت تقریبا در وضعیت برابری قرار دارند.

۳- تعادل «نش» چیست و چه اهمیتی دارد: در تعادل نش همه افراد یک گروه برای خود بهترین تصمیم را می گیرند، بر این اساس که فکر می کنند بقیه نیز چنین کاری می کنند و کسی نمی تواند با تغییر استراتژی، تصمیم بهتری بگیرد هر عضو گروه همان گونه عمل می کند که احتمالا می تواند. اقتصاددانان با به کارگیری تعادل نش در دنیای واقعی پیش بینی می کنند شرکت ها به قیمت رقبای خود چگونه پاسخ خواهند داد. این نظریه به اقتصاددانان کمک می کند بفهمند چطور تصمیمی که برای یک فرد خوب است، می تواند برای یک گروه زیان بار باشد.

۴- چه چیز «آی آر-۱۵» را یک سلاح هجومی می کند: این سلاح یک سلاح نیمه خودکار است که توسط «عمر متین» استفاده شده است. او در حمله به یک کلوب شبانه ۴۹ نفر را کشت.

۵- کالج الکترال آمریکا چطور کار می کند: رئیس جمهور آمریکا از طریق رای مستقیم مردم انتخاب نمی شود. بلکه ۵۳۸ رای کالج الکترال بین ۵۰ ایالت آمریکا تقسیم می شود. ایالت های کم جمعیت دارای ۳ رای الکترال و ایالت پرجمعیت کالیفرنیا دارای ۵۵ رای است. تمام رای الکترال هر ایالت به فردی داده می شود که در آن ایالت رای مردمی بیشتری به دست آورده باشد.

۶- اسناد پاناما چیست و چرا اهمیت دارد: این اسناد از سوی فردی ناشناس فاش شد و مربوط به پولشویی، فرار مالیاتی و دور زدن تحریم های بین المللی است. این اسناد حاوی نام شرکت ها و هویت اصلی مالکان و مدیران تراست هاست.

۷- چرا سیاست اقتصادی کانادا طرفدار دارد: دولت کانادا به دلیل سیاست های اقتصادی خود تحسین می شود. زمانی که وزیر دارایی این کشور در ماه آوریل اولین بودجه خود را ارائه کرد، کسری بودجه فدرال برای سال مالی ۲۰۱۷-۲۰۱۶ تقریبا ۲۲/۴ میلیارد دلار بود. اقتصاددانان این مسئله را سیاست مالی کاملا منطقی توصیف کردند. جی ۲۰ از اعضای خود خواسته است از الگوی کانادا پیروی و برای تقویت رشد اقتصادی، بیشتر هزینه کنند. اکونومیست در سرمقاله دیگری تحت عنوان «جهان در سالی که گذشت» به توضیح رویدادهایی که طی یک سال گذشته در جهان به وقوع پیوسته، پرداخته است.

آگهی مزایده زمین تجاری در شهرستان نیشابور
اداره کل راه و شهرسازی خراسان رضوی

این اداره کل در نظر دارد در اجرای ماده ۱۷۶ قانون برنامه پنجم توسعه اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی کشور، واحدهای ذیل را از طریق مزایده به فروش برساند، لذا متقاضیان محترم می توانند جهت بازدید و اخذ فرم شرایط شرکت در مزایده به آدرس این اداره کل واقع در مشهد، بلوار شهید دستغیب، نبش چهارراه خیام مراجعه نمایند.
۱- توزیع اسناد شرکت در مزایده از تاریخ انتشار آگهی لغایت ۱۳۹۵/۱۰/۹ می باشد.
۲- تحویل اسناد شرکت در مزایده حداکثر تا پایان وقت اداری مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۹ به دبیرخانه اداره کل راه و شهرسازی می باشد.
۳- اخذ فرم های شرکت در مزایده و تحویل پیشنهادات منضم به فیش واریزی ۵ درصد قیمت پایه مزایده به حساب اعلام شده به عنوان سپرده فقط در ایام تعیین شده فوق امکان پذیر است.
۴- به پیشنهادات فاقد سپرده یا کمتر از ۵ درصد و یا مبهم و یا تحویل شده در خارج از موعد مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد.
۵- کلیه هزینه های متعلقه شامل هزینه نقل و انتقال، عوارض، مالیات متعلقه، و غیره کلا به عهده برنده مزایده می باشد.
۶- فرم شرایط خاص شرکت در مزایده و اطلاعات مورد نیاز در زمان مراجعه متقاضیان ارائه خواهد شد.
۷- بدیهی است در تاریخ ۱۳۹۵/۱۰/۲۶ نسبت به بازگشایی، بررسی پیشنهادات و اعلام نتیجه اقدام خواهد شد.

مشخصات واحدهای مورد مزایده اداره کل راه و شهرسازی خراسان رضوی

ردیف	کاربری	مساحت	پلاک	آدرس	قیمت پایه/ مترمربع ریال
۱	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۰	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۸/۹۰۰/۰۰۰
۲	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۱	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۸/۹۰۰/۰۰۰
۳	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۲	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۸/۹۰۰/۰۰۰
۴	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۳	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۹/۰۰۰/۰۰۰
۵	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۴	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۹/۰۰۰/۰۰۰
۶	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۵	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۹/۱۰۰/۰۰۰
۷	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۶	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۹/۲۵۰/۰۰۰
۸	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۷	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۹/۴۰۰/۰۰۰
۹	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۴۸	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۹/۵۰۰/۰۰۰
۱۰	تجاری	۶۳/۴۰	۱۵/۱۶۱۴۹	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۱۵/۰۰۰/۰۰۰
۱۱	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۵۰	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۷/۰۰۰/۰۰۰
۱۲	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۵۱	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۶/۵۰۰/۰۰۰
۱۳	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۵۲	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگمنام،جنب آب منطقه ای	۶/۵۰۰/۰۰۰
۱۴	تجاری	۴۰	۱۵/۱۶۱۵۳	نیشابور،بلوارجانبازان،شهیدگ